

Β τάξη κεφ. 32 δ **Οι Ουπανισάδες**

Είναι μετά τις Βέδες , ιερά βιβλία των Ινδών.

Γράφτηκαν περ. 800-500 π.Χ.

Περιεχόμενο: Το κοσμοείδωλο του Ινδουισμού δηλαδή ότι ο κόσμος είναι χωρισμένος σε δύο στρώματα .**α)** Την θεμελιώδη πραγματικότητα ,το Θεό δηλ. που βρίσκεται στο βάθος ή στη βάση του κόσμου και από αυτόν απορρέουν όλα , ακόμα και οι θεοί .Και **β)** από το φαινόμενο κόσμο στον οποίο ζούμε και είναι το επιφανειακό , εξωτερικό στρώμα του Θεού.

Μπράχμαν είναι η θεία πραγματικότητα.

Άτμαν είναι ένα θείο στοιχείο , ένα μέρος του Μπράχμαν που υπάρχει σε κάθε τι ακόμη και στον άνθρωπο.

Στις Βέδες , ο κόσμος θεωρείται ως κάτι καλό. Ενώ στις Ουπανισάδες καλό είναι μόνο το Μπράχμαν.

Τα έμβια όντα όπως και ο άνθρωπος **βιώνουν την ύπαρξη τους , ως πόνο.**

Στις Ουπανισάδες , έχουμε δυο άλλες ιδέες.

Σαμσάρα δηλ. ανακύκλωση των υπάρξεων , ένας ατέρμων κύκλος μετενσαρκώσεων.

Κάρμα δηλ. πράξη. Οι πράξεις που έκανε στην προηγούμενη μορφή ύπαρξης , προσδιορίζουν τη μορφή στην οποία θα μεταβεί. Είτε ανθρώπινη , είτε θεϊκή είτε ζωική ,είτε δαιμονική.

Μούκτι ή μόξα δηλ. απελευθέρωση . Αυτό είναι ένα αίτημα , όταν οι άνθρωποι ατέρμονα παραμένουν σε μια μορφή ύπαρξης δηλ. σε μια κατάσταση που ταυτίζεται με τον πόνο.

Η απελευθέρωση (μόξα) , επιτυγχάνεται όταν ο άνθρωπος ,σταδιακά αποσύρει τον νου του από τον εξωτερικό κόσμο , προς τον εσωτερικό , με σκοπό την ταύτιση του νου , με το Άτμαν και μέσω αυτού με το Μπράχμαν.

Η διαδικασία αυτή ονομάζεται **ΠΙΟΓΚΑ**. Δηλ. μια ατομική προσπάθεια για το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου.

- Μπορείτε για καλύτερη μελέτη , να διαβάσετε από το βιβλίο , αλλά και τα κείμενα , και να κάνεις τις ερωτήσεις 4 και 5.

Για επικοινωνία : siakidouanastasia@gmail.com

